חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 23), התשנ"ג-1993

- תיקון סעיף 6 . 1. בסעיף 6(ג) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן החוק העיקרי)
 - (1) בפסקה (1), המלים "שנעברה במדינה או מחוצה לה" יימחקו:
- (2) בפסקה (2), במקום הסיפה החל במלים "שנעברה מחוץ למדינה" יבוא "וכן עבירה על סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עבירה על סעיף 304 לפקודת התעבורה."
- מיקון סעיף 32. בסעיף 32(ד) לחוק העיקרי, במקום "בית המשפט" יבוא "בית הדין הצבאי" ובמקום "כשבית המשפט" יבוא "כשבית הדין הצבאי".
- תיקון סעיף 38. בסעיף 38(א) לחוק העיקרי, אחרי המלים "למקרה שהקנס" יבוא "כולו או מקצתו".
 - החלפת סעיף 65 4. במקום סעיף 65 לחוק העיקרי יבוא:

״התעללות 65. (א) חייל שהיכה חייל הנמוך ממנו בדרגה או שהיכה אדם הנמצא במשמורת שהחייל מופקד עליה, או שהתעלל בהם אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים.

- (ב) חייל שהתעלל בחייל אחר, דינו מאסר שנתיים.
- (ג) נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דין המתעלל מאסר שבע שנים".
- תיקון סעיף 153 א בסעיף 153א(א) לחוק העיקרי, במקום "בנוסף על כל עונש אחר" יבוא "במקום כל עונש אחר" אחר או בנוסף עליו".
 - החלפת סעיף 154 לחוק העיקרי יבוא:

"מחבוש עקב 154. קצין שיפוט שהטיל על חייל קנס שלא ניתן לגבותו בדרך של ניכוי לפי סעיף 154(א), רשאי, במעמד גזירת העונש, להטיל עליו מחבוש למקרה שהקנס, כולו או מקצתו, לא ישולם במועדו, ובלבד שתקופת המחבוש לא תעלה על התקופה שאותו קצין שיפוט היה רשאי להטיל על החייל."

- תיקון סעיף 173 . בסעיף 173(ב) לחוק העיקרי, במקום "הפרקליט הצבאי הראשי" יבוא "פרקליט צבאי".
 - מיקון סעיף 234 לחוק העיקרי יבוא: .8 מקום סעיף 234

234. (א) קצין שיפוט רשאי לתת פקודת מעצר, על חייל הנמוך ממנו בדרגה שנחשד או שנאשם בעבירה, לתקופה שלא תעלה על 7 ימים: היתה פקודת המעצר לתקופה של פחות משבעה ימים, רשאי קצין השיפוט להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על שבעה ימים.

"פקודת מעצר של קצין שיפוט

נתקבל בכנסת ביום ד' בשבט התשנ"ג (26 בינואר 1993): הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – 2049, מיום א' באייר התשנ"א (15 באפריל 1991), עמ' 1992;

^{2049,} מיום א' באיר החשניא (15 באפריל 1991), עמ' 1983: 2076, מיום י"ג באב החשניא (24 ביולי 1991), עמ' 368:

²⁶² מיום כ"ז באדר א' התשנ"ב (2 במרס 1992), עמ' 262;

^{.20} מיום א' בחשון התשנ"ג (28 באוקטובר 1992), עמ' 20.

י מ"ח התשט"ו, עמ' 171; התשנ"א, עמ' 178.

² ס"ח החשל"ז, עמ' 226.

^{.173} צמ' 173 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

- (כ) פקודת המעצר תיערך בכתב ותיחתם בידי קצין השיפוט, והיא תבוצע בידי שוטר או שוטר צבאי או בידי חייל אחר אשר קצין השיפוט הורהו על כך: לענין ביצועה, דין חייל אחר כאמור המבצע פקודת מעצר, כדין שוטר צבאי."
- 9. בסעיף 234(א) לחוק העיקרי, במקום "בסעיף 234" יבוא "בסעיפים 234 או 237א". חיקוו סעיף פעיקרי,
- 10. בסעיף 234 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 234" יבוא "סעיפים 234 או 237א". תיקון סעיף 236
- 11. סעיף 237 לחוק העיקרי בטל.
- 12. בסעיף 237 לחוק העיקרי, במקום סעיפים קטנים (א) ו־(ב) יבוא:

"(א) על אף האמור בסעיף 234, קצין שיפוט שהוא שוטר צבאי, רשאי לתת פקודת מעצר לתקופה של לתקופה שלא תעלה על עשרה ימים: קצין שיפוט כאמור, שנתן פקודת מעצר לתקופה של פחות מעשרה ימים, רשאי להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על עשרה ימים.

- (ב) קצין שיפוט שהוא שוטר צבאי רשאי להאריך את תקופת המעצר מעבר לאמור בסעיף קטן (א) ובלבד שנתקיימו כל אלה:
 - ו) תקופת המעצר הכוללת לא תעלה על עשרים וחמישה ימים:
 - :2) ההארכה לא תעלה על עשרה ימים בכל פעם:

במקום סעיפים 324 עד 326 לחוק העיקרי יבוא:

- מראה אישור בכתב לכל הארכה." (3)
- 13. בסעיף 2237 לחוק העיקרי, במקום "237" יבוא "234". חיקון סעיף 234"
- 238. בסעיף 238(ב) לחוק העיקרי, במקום "237" יבוא "234". תיקון סעיף 238.
- 23, בסעיף 239 לחוק העיקרי, במקום "237" יבוא "234". מיקון סעיף 239
- 16. אחרי סעיף 243(ב) לחוק העיקרי יבוא:

"(ב1) החליט השופט שלא ליתן פקודת מעצר לפי סעיף קטן (א), והתובע הצבאי הודיע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה לפי סעיף קטן (ג), רשאי השופט לצוות על השהיית שחרורו של הנאשם או על מעצרו לתקופה שלא תעלה על ארבעים ושמונה שעות: לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות."

- 17. בסעיף 292 לחוק העיקרי, במקום "בית המשפט" יבוא "בית הדין".
 - 326 עד 324 אבעד 324 משפט 324. (א) בית דין צבאי ידון בפומבי: לענין זה, "בית דין צבאי" או "בית צבאי" או "בית דין" לרבות נשיא בית הדין הצבאי, משנהו או סגנו.
 - (ב) הרשות המזמנת רשאית להחליט על עריכת משפט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם לדעתה הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה: ואולם, רשאי בית דין צבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי, או להרשות לאדם או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

החלפת סעיפים

.18

- (ג) בית הדין רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך בשל אחת מאלה:
 - (1) שמירה על בטחון המדינה:
 - (2) מניעת פגיעה ביחסי החוץ של המדינה:
 - (3) הגנה על המוסר:
 - (4) הגנה על ענינו של קטיו:
 - : הגנה על ענינו של מתלונן או של נאשם בעבירת מין:
- (6) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל:
- מניעת פגיעה במשמעת הצבא, מטעמים מיוחדים שיירשמן. (7)
- (ד) דיון לצורך החלטה לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי בית הדין לקיים בדלתיים סגורות.
- (ה) החליטו בית הדין או הרשות המזמנת על עריכת דיון בדלתיים סגורות, רשאים הם להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

איסור פרסום והוצאת פרוטוקולים

- 325. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון המתנהל בבית דין צבאי בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין, ולא יוציא מבית הדין פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות עותקים מהם ומכל דיון הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 324 (להלן פרוטוקול), אלא ברשות מאת הרשות המזמנת או מאת בית הדין, לפי הענין.
- (ב) תם הדיון שהוחלט על עריכתו בדלתיים סגורות, לא יפרסם אדם דבר על הדיון ולא יוציא פרוטוקול מבית הדין אלא ברשות נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.
- (ג) לא יצלם אדם ולא יקליט באולם בית הדין, לא יפרסם תצלום ולא ישמיע הקלטה מאולם בית הדין אלא ברשות בית הדין.
- (ד) לא יפרסם אדם, בלי רשות בית הדין, את שמו, תמונתו ומענו של קטין שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים או פרטים אחרים העשויים להביא לזיהויו, אם הקטין הוא נאשם, עד, מתלונן או ניזוק בדיון על עבירת מין.
- (ה) בית הדין רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית הדין, אם ראה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של נאשם, של עד או של אדם אחר ששמו הוזכר בדיון.
- (ו) בית הדין רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה על פי הדין.
- (ז) העובר על הוראה מהוראות סעיף זה, דינו מאסר ששה חדשים.

שמירת סודיות

326. לשם שמירה על סודיותן של ידיעות הקשורות בבטחון המדינה, רשאי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים להורות, דרך כלל או למקרה מסויים, כי לא יפורסם ולא יוצא מבית דין צבאי פרוטוקול של דיון, הכרעת דין או גזר דין, לרבות עותקים מהם, אף אם הדיון נערך כולו או מקצתו בפומבי. הוראה לפי

סעיף זה לא תחול על בעלי הדין ועל סניגורו של נאשם בכל הליך משפטי הנוגע לאותו דיון: העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר ששה חודשים.

826א. העתק מפסק דין המוגש כראיה בכל הליך משפטי לא ייפסל עקב השמטת חלקים או מלים ממנו בשל הוראות סעיפים 325 או 326.

שם יש בבית דין צבאי אם יש 326. (א) לא יפרסם אדם דבר על ענין התלוי ועומד בבית דין צבאי אם יש בפרטום כדי להשפיע על מהלד המשפט או תוצאותיו.

פרסום בענין התלוי ועומד בבית הדיו

פסק דין כראיה

- (ב) יראו ענין כתלוי ועומד בבית הדין משעה שהוגשה לבית הדין באותו ענין בקשה למתן צו מעצר או להארכת מעצר או משעה שהוגש לו כתב אישום, לפי המוקדם, עד שהחליט פרקליט צבאי שלא להורות על הגשת כתב אישום, ואם הוגש כתב אישום – עד סיום ההליכים.
- (ג) איסור הפרסום אינו חל על פרסום ידיעה כתום לב על דבר שנאמר או שאירע בישיבה פומבית של בית דין.
 - "ר) העובר על הוראות סעיף זה, דינו מאסר שנה אחת."

19. אחרי סעיף 330 לחוק העיקרי יבוא:

״הרחקה מכית 330א. (א) בית דין רשאי לאסור על קטין להימצא בכית הדין בעת הדיון הרחקה מריו ולצוות על הרחקתו.

(ב) בית דין רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית הדין בעת דין, אם מצא, מטעמים שיירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם עשויה להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל."

20. סעיף 402 לחוק העיקרי – בטל.

21. בסעיף 405(ב)(1) לחוק העיקרי, במקום "389 עד 395 ו־402" יבוא "ו־389 עד 395". חיקון סעיף 405

22. בסעיף 489 לחוק העיקרי – .22

:אחרי סעיף קטן (א) יבוא: (1)

- "(ב) הוגש ערעור, תהיה הסמכות להורות כאמור בסעיף קטן (א) נתונה גם לשופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים; ואולם אם סירב בית הדין של הערכאה הראשונה ליתן הוראה כאמור, תהא הסמכות נתונה למותב בית הדין הצבאי לערעורים שבפניו יידון הערעור.";
- (2) בסעיף קטן (ג)(2), במקום הסיפה המתחילה במלים "או ראש המחוז השיפוטי" יבוא "ואם הוגש ערעור, שופט צבאי משפטאי של בית הדין הצבאי לערעורים, או בין אם הוגש ערעור ובין אם לאו ראש המחוז השיפוטי, לא הורו אחרת בענין זה."

23. במקום טעיף 490 לחוק העיקרי יבוא:

"פיצוי לנאשם 490. (א) זוכה נאשם והערכאה השיפוטית שהחליטה על הזיכוי ראתה שלא שווכה היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאית היא לצוות, במעמד מתן הכרעת הדין, כי הצבא ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שלא יעלה על הסכום המרבי שנקבע מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז–1977.

ביטול סעיף 402

- (ב) לא דנה הערכאה השיפוטית המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, תוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאה של הערכאה השיפוטית המזכה להורות על קיום דיון בבקשה: הדיון יתקיים בפני מותב בית הדין שפסק בענינו או בפני מותב אחר שיורכב לענין זה על ידי נשיאו.
- (ג) לענין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין: ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו."

.24 בסעיף 492 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) על אף האמור בסעיף 489, תחילתו של עונש מאטר, מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה שהוטל בפסק דין שניתן בערעור בבית הדין הצבאי לערעורים, תהא ביום קריאת פסק הדין שניתן בערעור, אם לא הורו אחרת בית הדין הצבאי לערעורים או הרמטכ"ל."

25. סעיף 517 לחוק העיקרי – בטל.

ביטול סעיף 517

תיקון סעיף 492

.26 במקום סעיף 521 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 521

"שיפוט 521. (א) העובר אחת מאלה:

- (1) עבירה לפי חלק זה:
- (2) עבירה לפי אחד הסעיפים 325, 326, או 326ב:
 - עבירה שסעיף 519 חל עליה (3)

יישפט עליה לפני בית משפט, אולם אין בהוראה זו לגרוע מסמכותו של בית הדין הצבאי לפי סעיף 331.

ב) חייל שעבר עבירה לפי סעיף 518א יובא עליה לדין כאילו היתה זו עבירה צבאית."

27. בסעיף 542 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "לרבות איש מילואים שאינו בשירות, אם הקבילה תיקון סעיף 542 גוגעת לשירותו במילואים."

28. אחרי סעיף 543 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים 543x ו־543

"מועד הבחירה בל-543. שר הבטחון יגיש לאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת את שם המועמד לתפקיד נציב קבילות חיילים לא יאוחר משלושים ימים לפני תום תקופת כהונתו של נציב קבילות חיילים המכהן, ואם נתפנה מקומו של הנציב לפני תום תקופת כהונתו – תור שלושים ימים מהיום שבו נתפנה מקומו.

ממלא מקום לנציב ב-543. (א) נכצר מנציב הקבילות, דרך ארעי, למלא תפקידיו, רשאי שר הבטחון למנות ממלא מקום לנציב הקבילות לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים: השר רשאי להאריך את המינוי לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל תקופות כהונתו של ממלא מקום הנציב לא יעלה על ששה חדשים.

(ב) נכצר מנציב הקבילות למלא תפקידיו במשך תקופה העולה על ששה חדשים רצופים רשאי שר הבטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת שניתן בהחלטה של רוב חבריה, להעבירו מכהונתו.

(ג) נתפנה מקומו של נציב קבילות חיילים לפני תום תקופת כהונתו, רשאי שר הבטחון למנות ממלא מקום לנציב הקבילות עד לאישור מינויו של נציב קבילות חיילים חדש כאמור בסעיף 843א."

29. בסעיף 548 לחוק העיקרי – 29

(1) אחרי פסקה (2) יבוא:

:"(3) קבילה על החלטת הרמטכ"ל או ראש המחוז השיפוטי לפי סעיף 444א.":

:2) אחרי פסקה (7) יבוא

"(8) קבילה על החלטת הועדה לעיון בעונש לפי הפרק השני של חלק ח"."

יצחק רבין יצחק רבין ראש הממשלה שר הבטחון

> חיים הרצוג שבח וייס נשיא המדינה יושב ראש הכנסת

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 8), התשנ"ג-1993

- 1. בסעיף 1 לחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951 (להלן החוק העיקרי) תיקון סעיף ו
 - (1) אחרי הגדרת "ארגוני עזר" יבוא:""אויב" כמשמעותו בסעיף 91 לחוק העונשין, התשל"ז-1977":
 - (2) בהגדרת "תקופת קרבות", במקום "מצד מדינה זרה" יבוא "מצד אויב";
 - "מעת התקפה" (3)
 - (א) בפסקה (א), במקום "מצד מדינה זרה" יבוא "מצד אויב":
 - (ב) כמקום פסקה (ב) יבוא:
 - "(ב) בעת קרבות או בשעת תימרוני הג"א הזמן ממתן אות אזעקה עד מתן אות ארגעה, או עד סיום פעולות ההצלה הדרושות בשטח המותקף, לפי המאוחר:":
 - (4) במקום הגדרת "חייל" יבוא:

""הרמטכ"ל", "חייל" ו"פקודות הצבא" – כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1956."

- - (1) בסעיף קטן (א), אחרי "שר הבטחון" יבוא "על פי המלצת הרמטכ"ל";

[•] נתקבל בכנסת ביום ד' בשבט החשנ"ג (26 בינואר 1993): הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2124, מיום ד' באדר ב' התשנ"ב (9 במרס 1992), עמ' 286.

 [&]quot;ס"ח החשי"א, עמ' 78: החשכ"ד, עמ' 126: החשכ"ט, עמ' 156: החש"ל, עמ' 130: החשל"ה, עמ' 220: החשל"ר, עמ' 194;
החשנ"ר, עמ' 140: החשנ"ב, עמ' 211.

² ס״ח התשל״ז, עמ׳ 226; התשל״ט, עמ׳ 38.

^{- 3} ס״ח התשט״ר, עמ׳ 171: התשל״ט, עמ׳ 108.